

[Einer Jensen.]

dere gik Lovforslaget ud paa at yde Understøttelse til arbejdsløse, der ikke var Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, altsaa Folk, som i dette Øjeblik er enten henvist til Hjælp af Hjelpekasserne eller til Hjælp ved privat Indsamling eller til privat Støtte. Lovforslaget, der oversendtes til Landstinget efter Vedtagelsen her, fik dér en anden Affattelse, idet man i Landstinget i Stedet for at beskæftige sig med Spørgsmaalet om den midlertidige Hjælp ændrede Lovforslaget derhen, at det blev et Forslag til Lov om Oprettelse af Krisekasser. Dette Lovforslag, der blev tilbagesendt til Folketinget, gik ud paa, at anerkendte Arbejdsløshedskasser kan oprette Krisefond, hvortil der kan ydes et Tilskud, og desforuden et rentefrit Laan, men Betingelsen for, at Tilskuddet og Laanet kan blive ydet, var, at der i Krisekasserne var et Medlemsbidrag paa ikke mindre end 20 pCt. af det ordinære Medlemsbidrag. Som Sikkerhed for Tilbagebetaling af Laanene skulde bl. a. de faglige Organisationer kautionere. Vi har for nylig behandlet et Lovforslag, ved hvilket vi beskæftigede os med Kaution og Akkordordning for Landbrugets Vedkommende, men her saa man jo ikke, at Landbrugets Organisationer skulde kautionere. Man mener altsaa i denne Henseende at kunne tage en anden Stilling overfor Arbejdernes Organisation. Her forlanger man den faglige Organisations Garanti for det Laan, der er ydet. I § 4 i det af Landstinget vedtagne Lovforslag fastsættes det, at kun $\frac{2}{3}$ af den ordinære Understøttelse maa udbetales som Krisehjælp og udbetales i højst 70 Dage. Men man ved jo, at adskillige Arbejdsløshedskasser har en ordinær Udbetaling af 2 Kr. pr. Dag; f. Eks. har en af de største Arbejdsløshedskasser, Arbejdsmandenes, en Udbetaling for Medlemmer, der ikke har tre Aars Medlemsret, paa 12 Kr. pr. Uge, altsaa 2 Kr. pr. Arbejdsdag, og disse Medlemmer kunde saa efter dette Lovforslag kun faa 8 Kr. udbetalt pr. Uge i Krisekassehjælp. Der siges ganske vist i Lovforslaget, at til gifte eller Familieforsørgere kan der af Kommunerne ydes en Tillægshjælp af 1 Kr. pr. Dag, men for alle de ugifte er det paa Forhaand givet, at de kan ikke faa mere end de 8 Kr., og for adskillige gifte og Familieforsørgere vil jeg tro, med det Kendskab vi har til adskillige Kommuner, bl. a. Landkommuner, at det sikkert vil være vanskeligt at opnaa denne Tillægshjælp.

Men endelig giver man sig til at ændre i Hjelpekasseloven, idet man i § 5 fastslaar, at man ikke samtidig med, at man oppebæ-

rer Hjælp fra sin Krisekasse, kan oppebære Hjælp fra Hjelpekassen. Dog siger man ogsaa her, at under ganske særlig vanskelige Forhold kan der alligevel ydes Hjælp af Hjelpekassen til Folk, som har Forsørgerpligt.

Det, man i Virkeligheden gør ved det foreliggende Lovforslag om Oprettelsen af Krisekasser, er at paalægge Arbejderne en ikke ringe Byrde. Man fastsætter den Understøttelse, der kan ydes, saa urimelig lavt, at det er umuligt at eksistere for den, og endelig lukker man for Hjelpekasseunderstøttelsen. Det vil i Virkeligheden sige, at i Stedet for at yde en midlertidig Hjælp til arbejdsløse, hvad det oprindelige Lovforslag gik ud paa, leverer man os nu et Forslag til en Krisekasseordning, der byder Arbejderne forøgede Byrder og en Understøttelse, som det er umuligt at leve for, og endelig forsøger man med dette Lovforslag at lukke eller saa godt som lukke for Hjelpekasseunderstøttelsen. Det forekommer mig, at det er en urimelig Maade, man har behandlet det oprindelige Lovforslag paa. Det havde været naturligt, om vi her i Folketinget, hvor Lovforslaget om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring befinder sig i et Udvalg, et Lovforslag, der netop i et af sine Afsnit beskæftiger sig med Spørgsmaalet om Oprettelse af Krisekasser, havde drøftet Spørgsmaalet om Krisekasser, og at man i Landstinget havde beskæftiget sig med det Spørgsmaal, som det dér forelagte Lovforslag omfattede, nemlig Spørgsmaalet om midlertidig Hjælp til arbejdsløse.

Jeg skylder dog at tilføje, at det konservative Folkeparti har erklæret, at hvis der kunde opnaas Enighed om Forslaget om Krisekasser, vilde man medvirke til en midlertidig Hjælp til arbejdsløse. Man har altsaa en Pose, hvori man siger, der er noget, men det har dog ikke under alle disse Forhandlinger været muligt at faa at vide, hvad man vilde yde, og hvorledes man havde tænkt sig dette Spørgsmaal ordnet.

Det, Landstinget har opnaaet med dette Forslag, er at sinke Sagen saaledes, at det ikke er muligt at naa til Enighed om Spørgsmaalet Krisekasser. Vi kunde i Folketingets Udvalg have ført Forhandlinger om dette Spørgsmaal, men saa snart man i Landstinget beskæftigede sig med det, vilde de to Mindretalspartier i Folketingsudvalget ikke drøfte det, og derved har man, som sagt, opnaaet at sinke Arbejdet med det Afsnit af Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, som angaar Oprettelse af Krisekasser.

Det Lovforslag, man har vedtaget i